

Zdeňka Smiřická, *Komparativní analýza české a francouzské úpravy kolektivního vyjednávání s důrazem na právo na stávkou a rozbor příslušné francouzské právní terminologie s glosářem*. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, 2020, 57 s.

posudek oponenta

Bakalářská práce Zdeňky Smiřické je věnována analýze a porovnání české a francouzské právní úpravy kolektivního vyjednávání. Zvolené téma tedy na jednu stranu není zcela snadné, na druhou stranu je však přesně definované a ohraničené. Autorka zvolila pro jeho zpracování funkční postup, který se odráží v jasné a přehledné struktuře práce. První kapitola tak obsahuje popis právní úpravy dané problematiky v České republice, druhá kapitola popisuje právní úpravu francouzskou. V obou případech je nejprve stručně charakterizován právní řád dané země a legislativní proces, podrobněji je pak pojednáno o pracovním právu, kolektivním vyjednávání a právu na stávkou. Stejně osnovy se poté drží i komparace obou právních úprav ve třetí kapitole. Vše doplňuje čtvrtá kapitola, jejímž obsahem je rozbor příslušné vybrané právní terminologie a dvojjazyčný glosář termínů. Po závěrech následuje ještě resumé ve francouzštině a seznam odborné literatury.

Vhodně zvolený metodologický postup je zásadní, ale k zajištění kvality obsahu sám o sobě nestačí. První pochybnosti vyvstanou už při četbě Úvodu, kde se o cílech, metodách a zdrojích dozvíme dost málo, a krom toho zde autorka deklaruje za *primární* cíl své práce popis právní úpravy kolektivního vyjednávání v ČR a ve Francii, zatímco srovnávací analýzu obou prohlašuje pouze za cíl *druhotný*, což je zjevně v rozporu s názvem práce i s následně uplatněným postupem. V následujícím textu práce pak nemile překvapují tu neuspořádané informace, tu obtížně srozumitelné pasáže, a zejména vyjadřovací styl: leckdy nefunkční aktuální větné členění, převaha jednoduchých vět a minimum spojovacích prostředků mají za následek nízkou soudržnost textu a snižují jeho sdělnou hodnotu. Některé kapitolky tak jen stěží obstojí coby odborný text (a některé pasáže jsou v tomto ohledu už za hranou). Odborná informace zkrátka vyžaduje promyšlené strukturování a adekvátní vyjádření, jehož součástí je vysoká obsahová i formální soudržnost textu a přesná formulace významových vztahů. Text práce jistou informační hodnotu nepostrádá, avšak uvedené nedostatky ji bohužel značně snižují.

K tomu se přidává i málo zdařilý rozbor právní terminologie, který představuje lingvistickou složku práce. Vybráno bylo pouhých 9 termínů, při jejich rozboru chybí uvědomělý postup, vyhodnocování překladových ekvivalentů je místy zmatené až nesrozumitelné (příkladem může být rozbor pojmu *rapport de travail/relation de travail* na s. 44-45).

Doporučuji, aby se při obhajobě autorka zamyslela nad postupem, který by byl účinný pro posouzení vhodnosti českých slovníkových ekvivalentů francouzských právních termínů, resp. pro jejich funkční překlad.

Závěr: Předkládaná bakalářská práce je na hraně přijatelnosti. Je velká škoda, že si autorka nedala více záležet na vlastním zpracování odborných informací, když přitom schopnost čerpat z příslušných primárních i sekundárních odborných zdrojů (včetně cizojazyčných) v práci prokazuje. Vzhledem k tomu, že cíle byly přece jen alespoň v určité míře naplněny (dohledání relevantních zdrojů a informací, snaha o analýzu a komparaci právních úprav, glosář), ji doporučuji k obhajobě s návrhem hodnocení *dobře*.

České Budějovice, 24. 8. 2020

Mgr. Kateřina Drsková, Ph.D.